

Το Σπίτι της Αθηνάς

ΑΘΗΝΑ 2012

ΒΟΥΛΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Το Σπίτι της Αθηνάς

Εικονογράφηση: Lise-Lotte Iversen

Επιστημονικός υπεύθυνος:
Γεώργιος Μάρκου
Καθηγητής Παιδαγωγικής

ΕΘΝΙΚΟ & ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: «ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΡΟΜΑ»

ΑΘΗΝΑ 2012

Γεια σας! Αυτό το κορίτσι είναι η Αθηνά. Η Αθηνά ζει με τη μαμά της και τη γιαγιά της σε έναν καταυλισμό, πέρα μακριά, στην άκρη της πόλης. Κατοικούν σε μια παράγκα που έφτιαξαν με ό,τι βρήκαν, χωρίς φως και νερό. Πότε-πότε η Αθηνά και οι φίλοι της κοιτάζουν από μακριά τα σπίτια της πόλης με περιέργεια και προσπαθούν να μαντέψουν πώς ζουν εκεί τα παιδιά.

Πολλά απογεύματα η Αθηνά κάθεται μπροστά από το σπίτι τους και περιμένει. Περιμένει τη μαμά της και σκέφτεται. Σκέφτεται και ονειρεύεται.

Με τα μάτια ανοιχτά ονειρεύεται ένα σπίτι για όλη την οικογένειά της, γερό, με φως, νερό, χωρίς υγρασία, με έναν μικρό κήπο. Α, ναι και δίπλα ένα μικρό σπιτάκι για το σκυλάκι της, τον Μάρτη. Τον έβγαλε έτσι, γιατί Μάρτη μήνα τον βρήκαν.

Σήμερα η Αθηνά είχε μια ωραία ιδέα. Θα κάνει το δικό της σπίτι. Θα κάνει ένα σπίτι, όπως το ονειρεύεται. Αλλά με τι θα το κάνει;

Υπάρχουν πολλά πεταμένα πράγματα γύρω-γύρω, αλλά και πολλά σκουπίδια.

Πρώτα κάνει μια βόλτα και μαζεύει ό,τι της φαίνεται χρήσιμο. Ψάχνει να βρει τι της κάνει, διαλέγει τα πιο κατάλληλα υλικά.

Μετά τα κουβαλάει και τα μαζεύει όλα σε ένα μέρος και αρχίζει να σκέφτεται πώς θα τα συνδυάσει, πώς θα κάνει το σπίτι, από πού θα ξεκινήσει, τι θα βάλει πού. Θέλει να κάνει ένα σπίτι και γερό αλλά και ωραίο!

- Θα τα καταφέρω, αλήθεια θα τα καταφέρω, φωνάζει δυνατά.

Το μυαλό της δουλεύει πυρετωδώς. Πρώτα παίρνει ένα ξυλάκι και χαράζει στο χώμα ένα σχέδιο.

- Για να δούμε, μουρμουρίζει, πρώτα τα απαραίτητα, τα πιο βασικά για όλους μας. Λοιπόν, αρχίζουμε, ένα δωμάτιο για τη γιαγιά, ένα για τη μαμά, ένα για μένα, το μπάνιο, η κουζίνα, ένα καθιστικό, να βάλω και ντουλάπες, να μην έχουμε τα πράγματα στοίβα.

Τα παράθυρα, να βάλω σωστά τα παράθυρα για να έχουμε φως! Αυτός είναι ο φράχτης, εδώ θα μπει η εξώπορτα, εδώ η είσοδος, ψιθυρίζει. Α, όχι, λέει μετά, από δω θα γίνει η είσοδος.

Μετά σηκώνεται λίγο όρθια και καμαρώνει
το σχέδιό της.

- Θα γίνει ωραίο!

Μετά από σκέψη, η Αθηνά αποφάσισε να κάνει τους τοίχους του σπιτιού της από άδεια πλαστικά μπουκάλια. Μάζεψε πολλά. Τώρα κάνει λίγη λάσπη για να χτίσει. Τα χέρια της γεμίζουν λάσπες αλλά δεν τη νοιάζει.

Ξαφνικά σταματάει, αναρωτιέται, τι θα γίνει άμα φυσήξει λίγο δυνατός αέρας, θα αντέξουν τα μπουκάλια;

Να και ο Μαρίνος, ο καλύτερός της φίλος. Κοιτάζει τι κάνει. Την βλέπει προβληματισμένη, την πλησιάζει και της λέει:

- Αθηνά, θες να σε βοηθήσω;

- Ναι, έλα. Λέω, να βάλω κάτι άλλο για τους τοίχους, όχι τα πλαστικά μπουκάλια. Μήπως να βάλω κονσέρβες από ντοματάκια;

Βρήκαν μπόλικά κονσερβοκούτια.

- Είναι και αυτά πολύ ελαφριά, Μαρίνο! Απορώ, θ' αντέξουν; Μπα, θα μου το πάρει ο αέρας το σπίτι. Κάτι άλλο πρέπει να βρω. Α, το βρήκα! Να τα γεμίσουμε με χώμα!

- Μπράβο, Αθηνά, ωραία ιδέα έχεις! Μόνο να προσέξουμε, να μην κοπούμε, γιατί τότε...

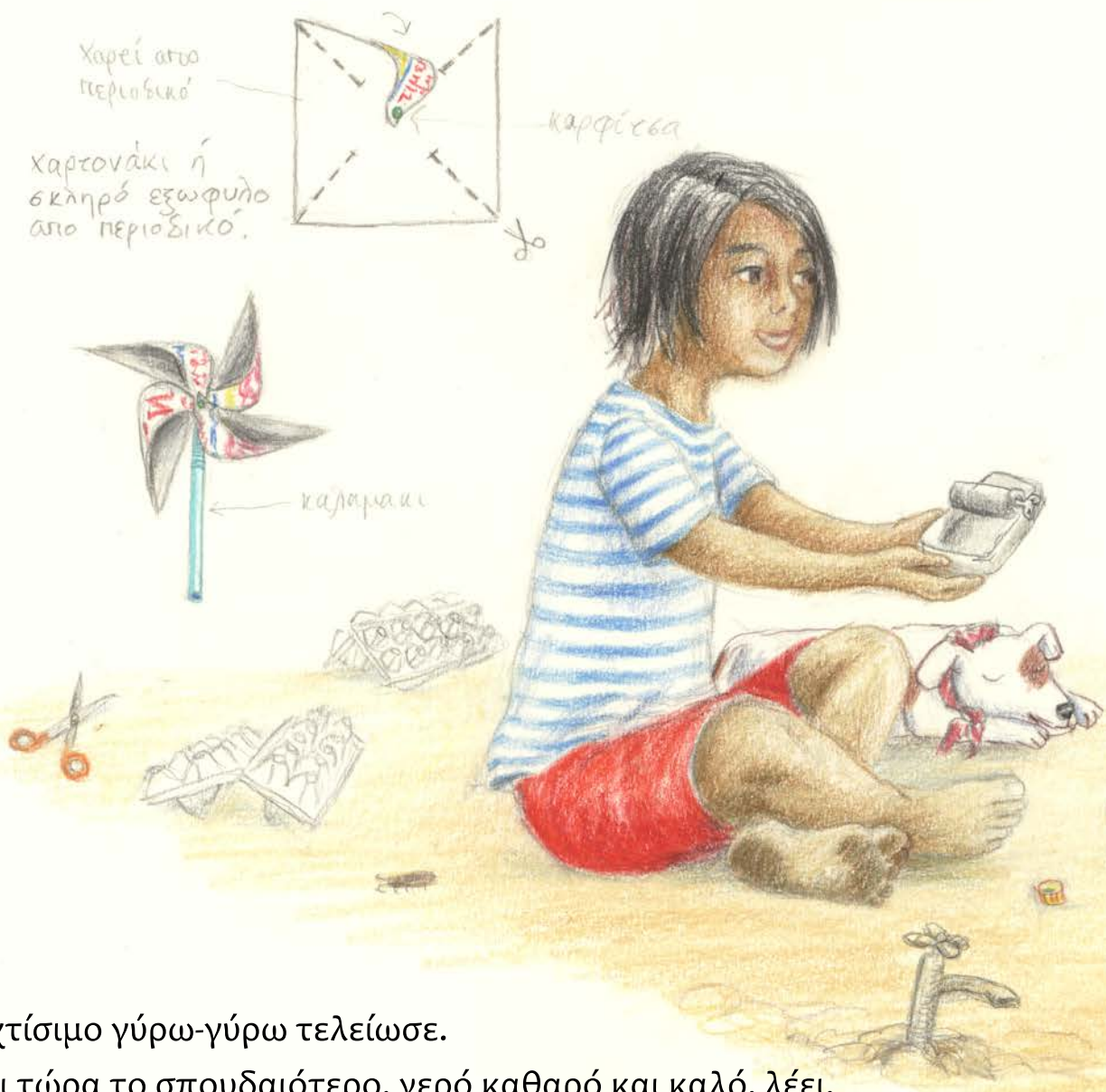
- Παράθυρα χρειάζομαι, για να μπαίνει το φως και ο αέρας. Μου αρέσουν πολύ τα μεγάλα παράθυρα, όχι σαν αυτά που έχουμε τώρα που είναι μια σταλίτσα.

Και πόρτες θα βάλω, για να μπορεί κανείς να μένει λίγο ήσυχος και όταν θέλει μόνος του.

Θα βάλω γερές πόρτες, σκέφτεται, όχι σαν αυτές που έχουμε τώρα από ύφασμα.

Το χτίσιμο γύρω-γύρω τελείωσε.

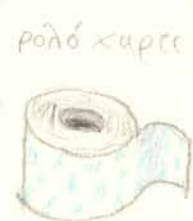
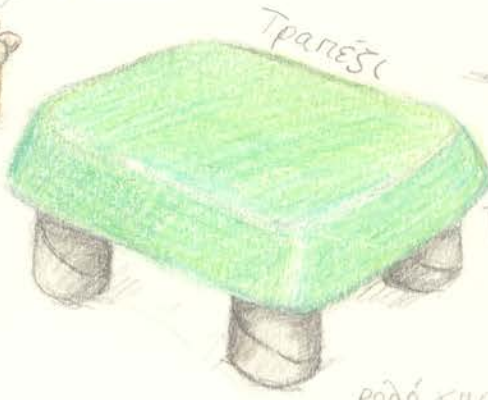
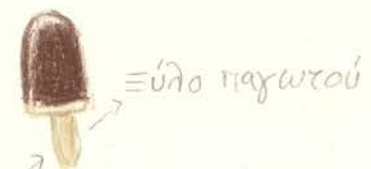
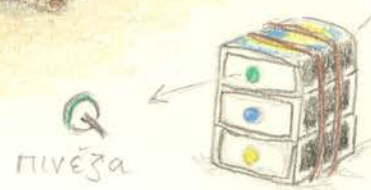
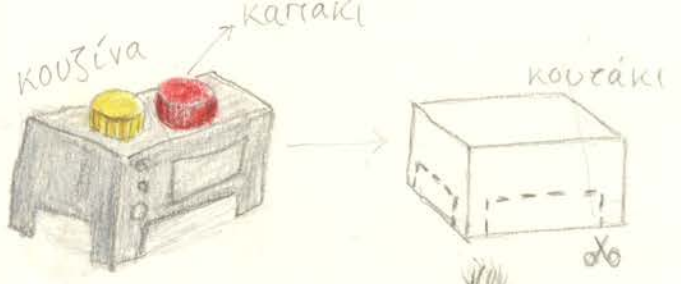
- Και τώρα το σπουδαιότερο, νερό καθαρό και καλό, λέει.
Και στερεώνει μια παλιά βρύση που βρήκε πεταμένη.
Πόσο ωραία ζεις άμα έχεις καθαρό νερό και όσο θέλεις!

- Τώρα θα το κάνουμε λίγο ανάποδα, πρώτα θα το φτιάξουμε έτοιμο από μέσα και μετά θα το κλείσουμε από πάνω. Αλλιώς δεν θα μπορέσουμε, Μαρίνο.

Έπιπλα δεν είναι εύκολο να βρεθούν, όμως με λίγη φαντασία τα καταφέρνουν. Άδεια κουτιά από γάλα γίνονται κρεβάτια για τους μεγάλους, μια άδεια κονσέρβα από σαρδέλες γίνεται το δικό της κρεβάτι, κομμάτια χαρτί θα είναι οι κουρτίνες, σπирτόκουτα γίνονται κομοδίνα, πινέζες πόμολα. Ξυλάκια από παγωτό τα δένουν και φτιάχνουν καρέκλες και τα τραπέζια έχουν για πόδια ρολά από χαρτί υγείας. Κόβουν, ράβουν, δένουν, κολλάνε χωρίς σταματημό.

- Έτοιμα, όλα, Αθηνά! Είδες; Μαζί τα καταφέρνουμε καλύτερα, είτε ο Μαρίνος με μάτια που άστραφταν από χαρά.

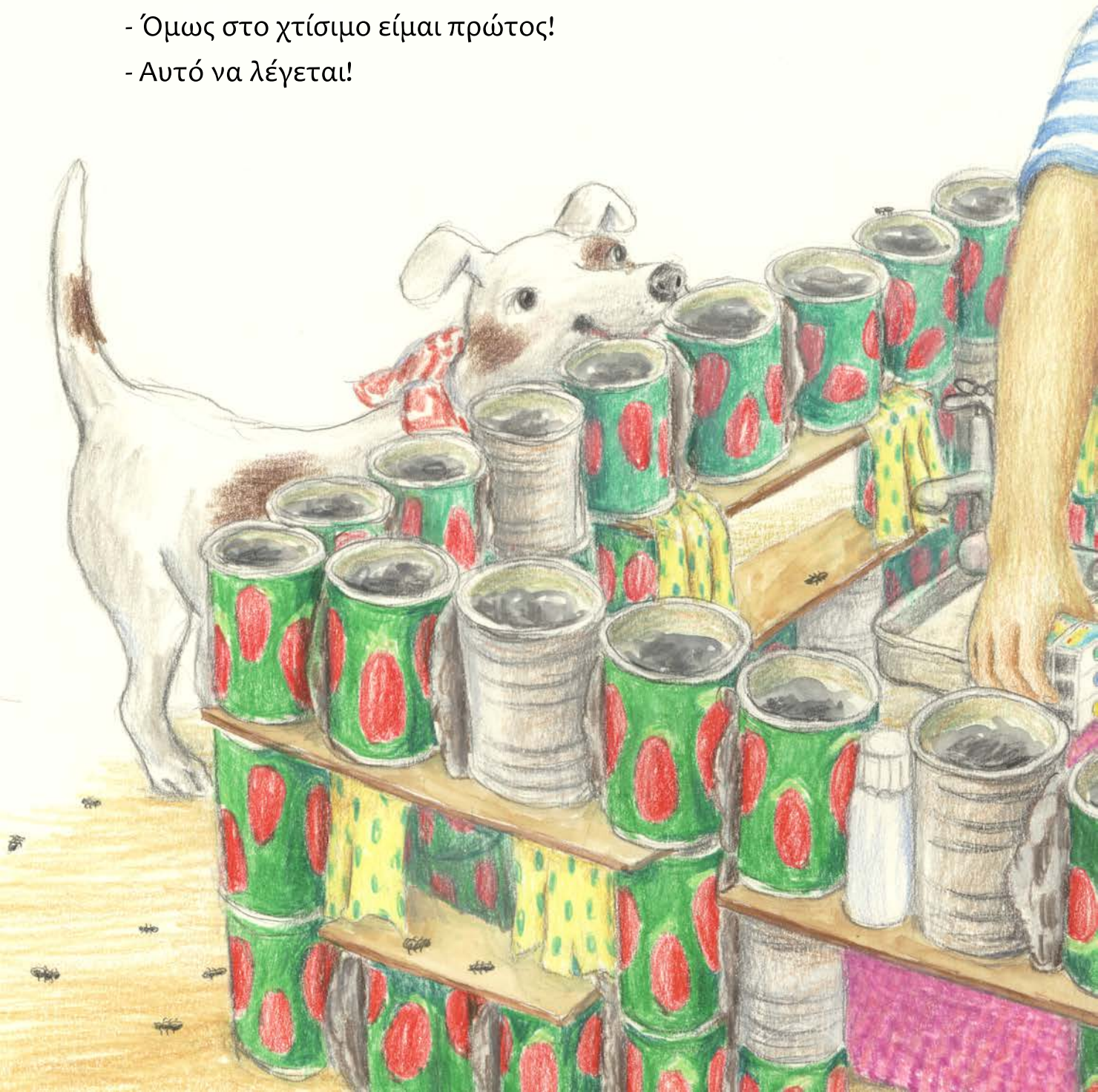

Μετά αρχίζουν να στολίζουν το σπίτι της. Βάζει για κουρτινόξυλα οδοντογλυφίδες, κρεμάει τις κουρτίνες, τακτοποιεί τα έπιπλα, στερεώνει έναν πίνακα στον τοίχο, ένα κομμάτι αλουμινόχαρτο το βάζει για καθρέφτη.

- Προσεκτικά, Μαρίνο, μη κάνεις καμιά ζημιά!
- Και συ να προσέχεις, όχι μόνο εγώ!
- Εσύ είσαι πιο αδέξιος και βιάζεσαι κιόλας. Αυτά τα πράγματα θέλουν υπομονή και μεράκι!
- Όμως στο χτίσιμο είμαι πρώτος!
- Αυτό να λέγεται!

Μένει η σκεπή. Η Αθηνά δεν μπορεί να βρει πώς θα την κάνει.

- Πρέπει να βάλω σκεπή, γιατί αλλιώς θα μπαίνει το νερό της βροχής μέσα και θα γινόμαστε μούσκεμα, όπως τώρα, λέει η Αθηνά. Κάτι πρέπει να σκεφτώ.

- Να είναι από κάτι που δεν βρέχεται, να είναι αδιάβροχο. Για να σκεφτούμε λίγο!

Τη σκεπή την κάνουν τελικά από πεταμένες πλαστικές αυγοθήκες.

Ξαφνικά η Αθηνά φεύγει.

-Πού να πήγε, αναρωτιέται ο Μαρίνος

Μετά από λίγο γυρίζει ενθουσιασμένη.

- Βρήκα κόκκινη μπογιά!

Με το λίγο χρώμα βάρουν τη σκεπή κόκκινη. Σαν αληθινή σκεπή φαίνεται!

Τώρα ήρθε η ώρα του κήπου. Βάζει κάτι πετραδάκια στη σειρά και κάνει ένα μικρό μονοπάτι.

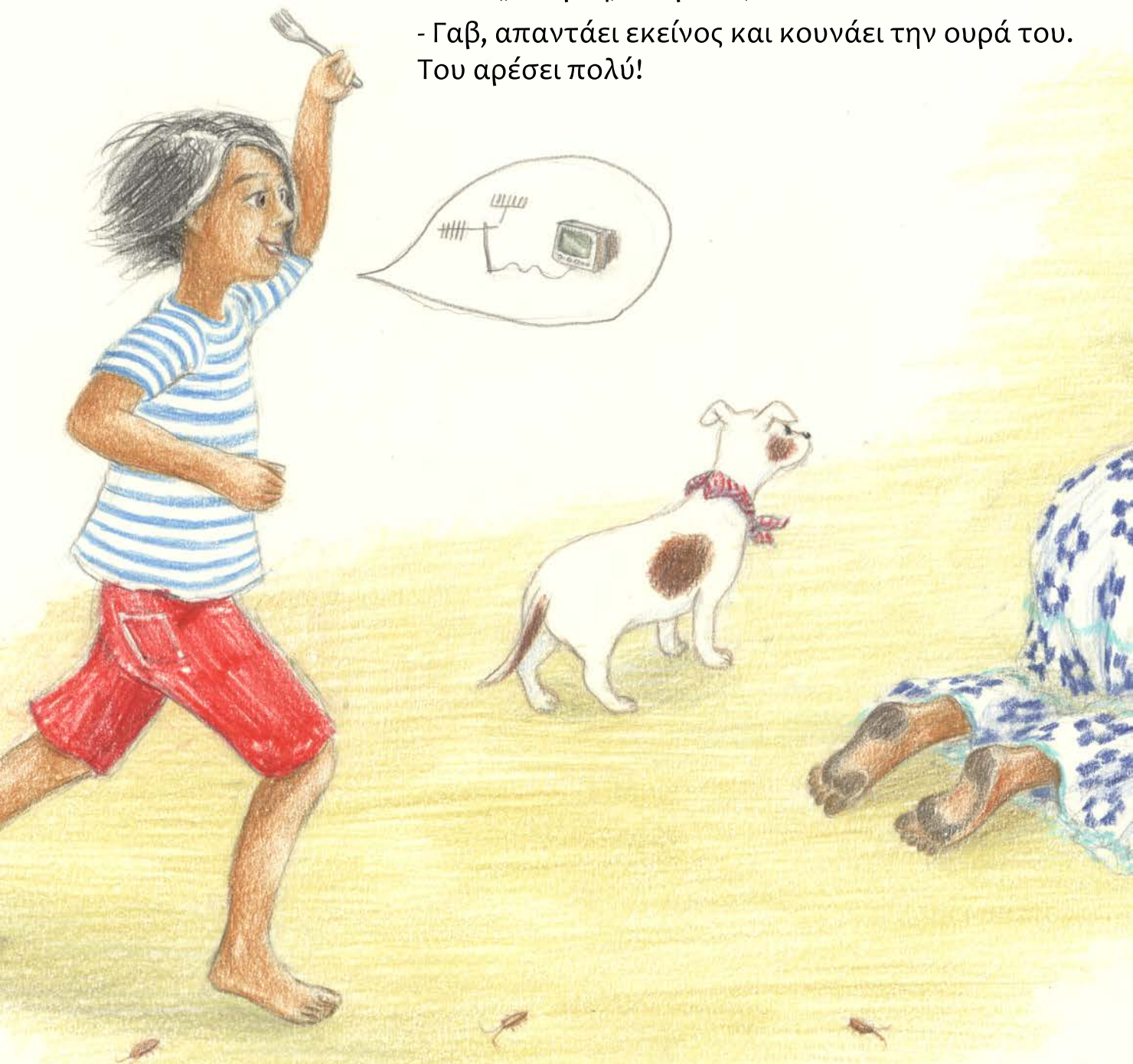
- Αυτό είναι για να μη λασπώνονται τα πόδια και τα παπούτσια. Αυτές οι λάσπες δεν ξεκολλάν εύκολα.

- Α, μια τηλεόραση, χρειαζόμαστε και μια τηλεόραση, λέει ο Μαρίνος και βάζει για κεραία τηλεόρασης ένα πιρούνι.

Η Αθηνά βάζει δέντρα από σύρμα για τα πιάτα. Στον κήπο βάζει και λουλούδια που τα κάνει από σφουγγάρια. Ο Μάρτης παρατηρεί πολύ προσεκτικά. Πότε-πότε η Αθηνά τον ρωτάει:

- Τι λες, Μάρτη, σ' αρέσει;

- Γαβ, απαντάει εκείνος και κουνάει την ουρά του. Του αρέσει πολύ!

Τώρα βάζει κουδούνι με το όνομά της. Να πώς το κάνει. Παίρνει ένα κουτάκι, το γεμίζει λάσπη και από πάνω γράφει το όνομά της με ξυλάκια.

- Τώρα είσαι έτοιμο, λέει. Ένα θαύμα είσαι!

Η Αθηνά νιώθει πολύ ικανοποιημένη. Κάθονται με τον Μαρίνο και καμαρώνουν.

- Πάμε να φωνάξουμε τα άλλα παιδιά να το δούνε, λέει ο Μαρίνος.

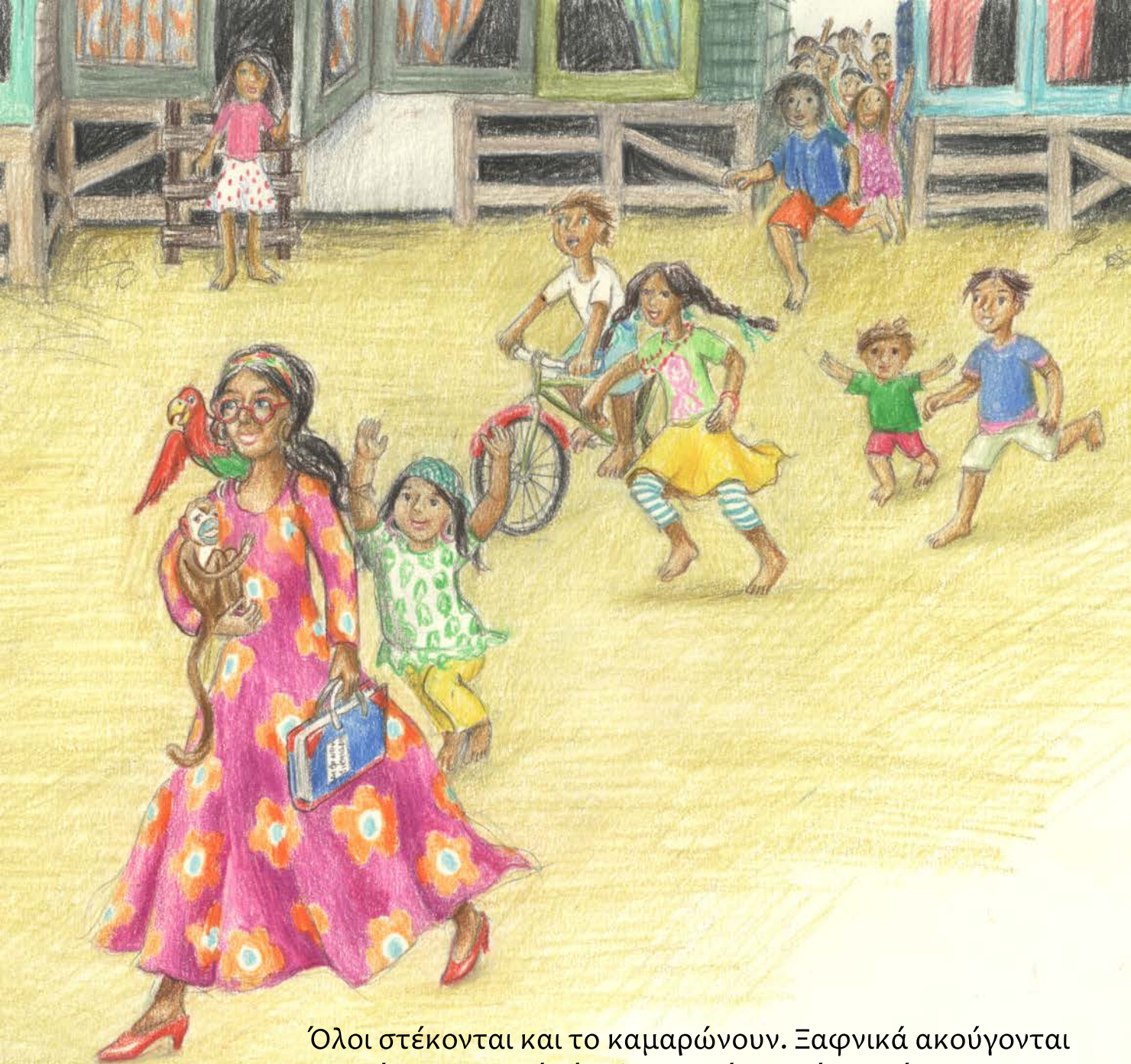

Η γιαγιά πίσω τους
θαυμάζει κι αυτή το σπίτι
που έχτισαν τα παιδιά.

- Καλορίζικο, Αθηνά, λέει.

Όλοι στέκονται και το καμαρώνουν. Ξαφνικά ακούγονται χαρούμενες φωνές. Ήρθε η κυρία Κοκό Ροντήρη.

- Ωραίο σπίτι, Αθηνά, καλορίζικο, λέει.

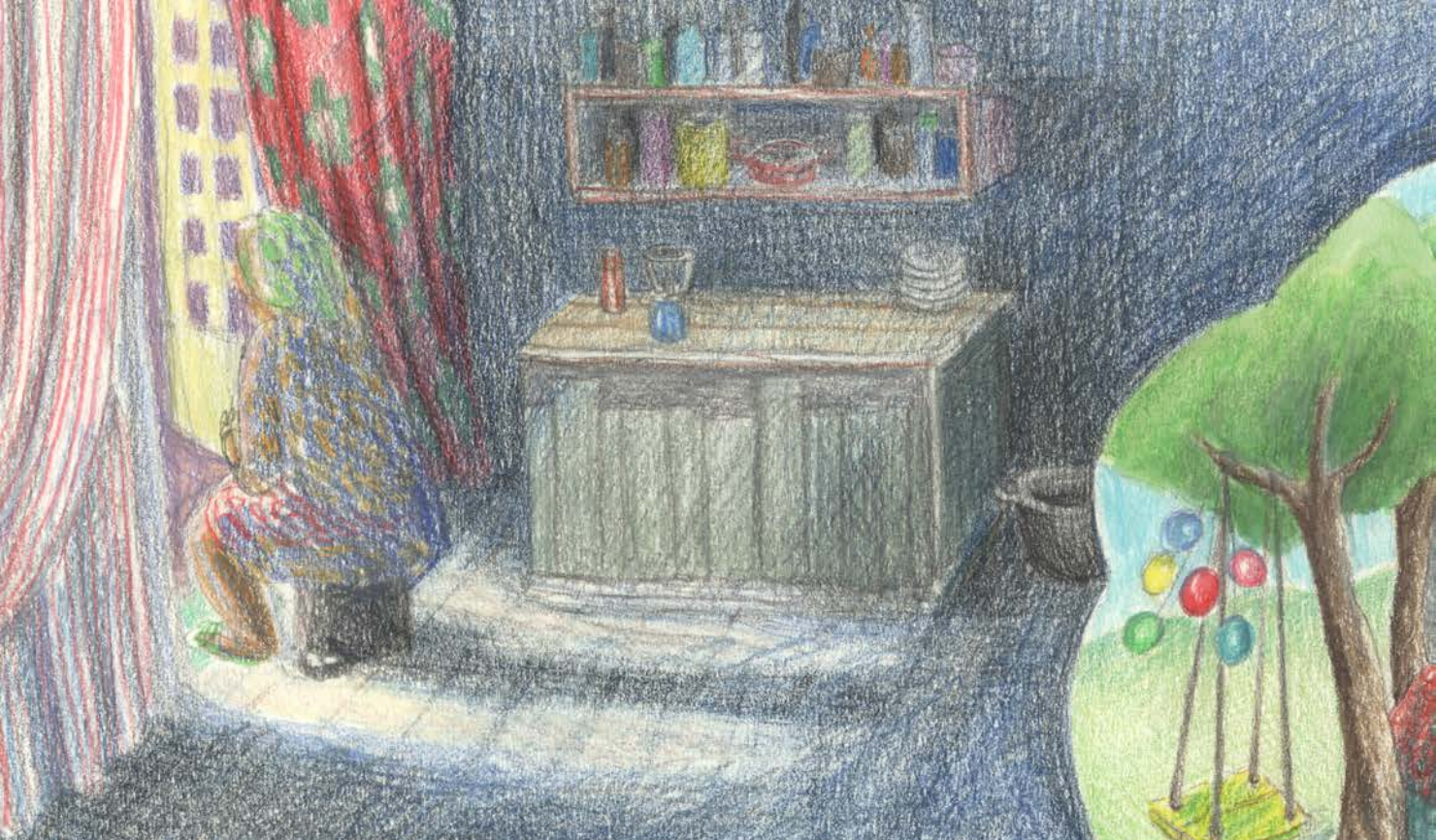
Η Αθηνά χαίρεται πολύ και λέει:

- Με βοήθησε και ο Μαρίνος. Μαζί το κάναμε. Εγώ αρχιτέκτονας, αυτός χτίστης.

- Παιδιά, αύριο ανοίγουν τα σχολεία, λέει χαμογελαστή η κυρία Κοκό Ροντήρη. Αύριο και κάθε μέρα το σχολείο είναι ανοιχτό και σας περιμένει! Μη το ξεχνάτε!

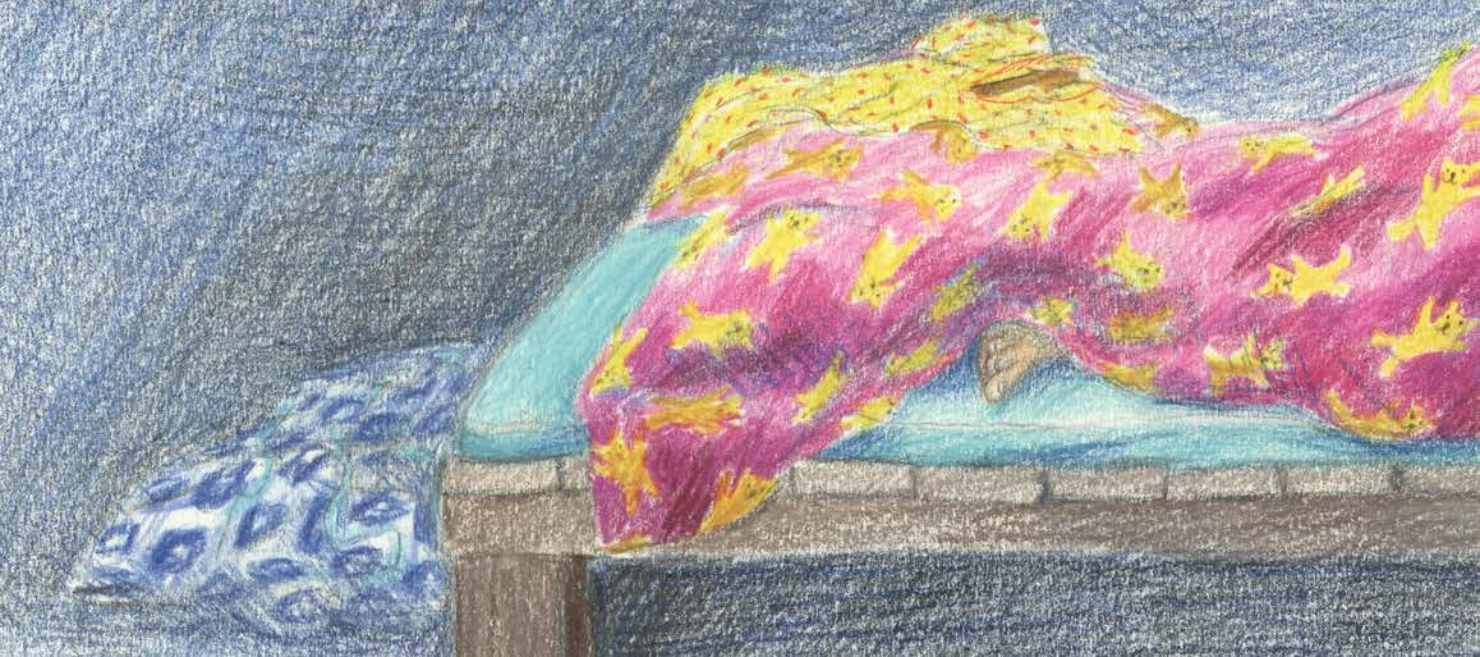
Η γιαγιά της Αθηνάς λέει τότε:

- Τυχερά παιδιά, θα μάθετε γράμματα. Πού εμείς τέτοια τύχη, όλο δουλειά δουλειά. Άντε, Αθηνά, έλα μέσα, πέρασε η ώρα! Έλα να ετοιμαστείς να πας για ύπνο. Μπορεί να σε προλάβει και η μαμά, να είσαι έτοιμη.

Η Αθηνά πέρνει για ύπνο. Η μαμά της δεν έχει γυρίσει ακόμα. Η γιαγιά της κάθεται και την περιμένει. Σιγοτραγουδάει ένα νανούρισμα «Ένα και δυο τη μοίρα μας δε θα την πει κανείς. Ένα και δυο τη μοίρα του ήλιου θα την πούμε εμείς».

Η Αθηνά αποκοιμήθηκε. Τώρα ονειρεύεται πως γιορτάζει στο σπίτι της και πως έρχονται όλα, μα όλα τα παιδιά της τάξης της. Ονειρεύεται και χαμογελάει και είναι σαν να λέει: Θα τα καταφέρω!

ISBN: 978-960-88298-5-5